Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41223
Copyright: Melk, Benediktinerstift

De duodecim gdib⁹ supbie

notandū q̃ in libello de gradib⁹ humilit⁹ bnā
bn⁹ ponit p̃ gradq̃ supbie ordine ꝓposito
oppositos p̃ gradib⁹ humilitatis, primq̃ ē duo
supbie ē auōsitas, que sic deprehendit. Si
videris mōchum de quo pius ōsidebas, ubi
cūq̃ stat, ambulat, sedet, oculis iaspiciens
vagari, caput erectū, aures ptrē suspensas,
e motib⁹ exteriorib⁹ hois interiorē immutatū
reggstas, Secdq̃ ē levitas et q̃ instabilitas
mētis. Dū quis nūc p̃ iuidiaz neqter ta
bescit, nūc p̃ excellēz puilit hilaescit, i
altēo neqm̄ in altēo vanq̃, iuxtēz supb⁹ ex
istit. Tertius ē inepta letitia, dū sit i aliqo
in signis scurrilitas, in frōte hilaritas, vani
tas appet in incessu, pnus ad iocū, facilis
ac pmtus ad risum. Qrtus ē iactancia in
multiloqio, qn̄ iucenta occasione loqndi, si de
lris sermo exponitur, vetera pferunt̄ & nova
volant sme, va resonat ampullosa, pucit
interrogatem, nō quereti rndet. Qntus est
singularitas, p qua quis vult alijs melior
apparē non sufficit ei qd̄ qis mōstrēt regula,